

τοῦ ὅχλου, ὅταν εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ ἀνῆκον.

Ὑπῆρξαν ὅμως κέντρα εἰς ἄντας Ἑλληνισμός,
ὅστις εἶχε ναρκωθῆ μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ οὐγὶ ἐν-
τελῶς νεκρωθῆ, ἥρχισε ἀναβιῶν βαθυτάτον, καὶ ἐν
Κωνσταντινουπόλει τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ ὅπου
ἀλλαχοῦ, ώς ἐν Κυδωνίαις, ἐν Χίῳ, ἐν Ἀθήναις,
ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐπιμελείᾳ καὶ μεγάλως θυσίαις
τῶν προύχόντων τοῦ ἔθνους ἴδρυθησαν καὶ διετη-
ροῦντο διδακτικὰ καταστήματα, ἐκεῖ καὶ συγγρα-
φεῖς τινες ἀνεδεικνύοντο, καὶ ἡ γλῶσσα ἡ τε λα-
λουμένη καὶ ἡ γράφομένη ἐξηκολούθει μετ' ἀκρί-
βείας ἀσκουμένη καὶ πολλάκις καὶ μετὰ γάριτος.

A'). ΜΕΧΡΙ 1800.

1. ΠΕΖΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ἐπὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Βυζαντίου πολλοὶ τῶν
λογίων Ἑλλήνων κατέψυγον ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν,
φέροντες μεθ' ἑαυτῶν γειρόγραφα τῶν ἀρχαίων
Ἑλλήνων συγγραφέων, οὓς πρῶτοι κατέστησαν
εἰς τὴν Εὐρώπην γνωστοὺς διὰ τῶν ἐκδόσεων με-
ταφράσεων καὶ σχολίων των. Μεταξὺ τῶν οὕτω
συντελεσάντων εἰς τῆς Εὐρώπης τὸν ἔξευγενισμὸν